

○ คำพิพากษา

(୨. ୧୯)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๓/๒๕๖๔

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๙ / ๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสงขลา

วันที่ ๑๕ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง	ผู้ฟ้องคดี
		ห้างหุ้นส่วนจำกัด กันตังพันธุ์ คอนสตรัคชั่น	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างท่อเหลี่ยมคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านคลองเคี่ยมงาม หมู่ที่ ๑ - ๘ ตำบลบ่อน้ำร้อน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ขนาด ๒ - ๒.๔๐ x ๒.๔๐ x ๗.๐๐ เมตร (ตามแบบแปลนของผู้ฟ้องคดี) พร้อมติดตั้งป้ายโครงการระหว่างดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย (ให้ติดตั้งภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันลงนามในสัญญาจ้าง ณ จุดก่อสร้าง) ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญานั้นรวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญา ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ วงเงินค่าจ้าง ๕๙๗,๐๐๐ บาท กำหนดเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ และจะต้องทำงานก่อสร้างให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากันตัง เลขที่ ๑๐๐๐๑๘๓๕๕๓๘๒ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นจำนวนเงิน ๒๙,๘๕๐ บาท (ร้อยละ ๕ ของค่าจ้างตามสัญญา) เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา แต่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่เข้าดำเนินงาน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๒๗๘๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตามสัญญา ซึ่งหากดำเนินการไม่แล้วเสร็จผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับวันละ ๑,๔๙๒.๕๐ บาท และมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๓๕๓๒ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรีบดำเนินการ

/ก่อสร้าง...

ก่อสร้างให้แล้วเสร็จ และแจ้งสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับตามสัญญาจ้าง ต่อมา วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำบันทึกข้อตกลงให้ไว้กับผู้ฟ้องคดี ตกลงยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น จนกว่างานจะแล้วเสร็จ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่เข้าดำเนินการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๔๖๗๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ แจ้งบอกเลิกสัญญาต่อผู้ถูกฟ้องคดี และมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๕๑๒๙ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ รายงานปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน ซึ่งปลัดกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วมีคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๒๐๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน ในขณะเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๕๑๓๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับ ภายในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ และมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๕๑๓๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากันตัง เพื่อรับหลักประกันสัญญา เป็นเงิน ๒๙,๘๕๐ บาท ซึ่งธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากันตัง ได้จ่ายเงินดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงต้องชำระค่าปรับวันละ ๑,๔๙๒.๕๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๖๒ วัน รวมเป็นเงิน ๙๒,๕๓๕ บาท โดยผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิหักหลักประกันสัญญาจำนวน ๒๙,๘๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระค่าปรับอีก ๖๒,๖๘๕ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาล

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับเป็นเงินจำนวน ๖๒,๖๘๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ คิดเป็นเงินจำนวน ๙,๖๐๘.๘๔ บาท รวมเป็นเงิน ๗๒,๒๙๓.๘๔ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๒,๖๘๕ บาท นับแต่วันฟ้องคดี เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ศาลมีคำสั่ง ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๕ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การ พร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อศาล ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งศาลโดยชอบแล้ว แต่ไม่ทำคำให้การพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด ศาลจึงมีคำสั่ง ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๕ เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อศาลอีกครั้ง เป็นครั้งที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับทราบคำสั่งศาลโดยชอบแล้ว แต่ไม่ทำคำให้การพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่อย่างใด

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

/ศาลได้...

ศาลได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้องแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีก่อสร้างท่อเหลี่ยมคอนกรีตเสริมเหล็กบ้านคลองเคี่ยมงาม หมู่ที่ ๑ - ๘ ตำบลบ่อน้ำร้อน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง ขนาด ๒ - ๒.๔๐ x ๒.๔๐ x ๗.๐๐ เมตร (ตามแบบแปลนของผู้ฟ้องคดี) พร้อมติดตั้งป้ายโครงการระหว่างดำเนินการ จำนวน ๑ ป้าย (ให้ติดตั้งภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันลงนามในสัญญาจ้าง ณ จุดก่อสร้าง) ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญานั้นรวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญาตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ วงเงินค่าจ้างจำนวน ๕๙๗,๐๐๐ บาท โดยกำหนดจ่ายเงินเป็นงวดๆ จำนวน ๒ งวด กำหนดเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้นำหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากันตัง เลขที่ ๑๐๐๐๑๘๓๕๕๓๘๒ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ เป็นจำนวนเงิน ๒๙,๘๕๐ บาท (ร้อยละ ๕ ของค่าจ้างตามสัญญา) เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา ภายหลังจากทำสัญญาปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่เข้าดำเนินการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๒๗๘๔ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตามสัญญา ซึ่งหากดำเนินการไม่แล้วเสร็จผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับวันละ ๑,๔๙๒.๕๐ บาท มีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๓๕๓๒ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีรีบดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ และแจ้งสงวนสิทธิการเรียกค่าปรับตามสัญญาจ้าง และมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๓๘๖๗ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ว่า สัญญาจ้างได้สิ้นสุดเป็นเวลานานพอสมควร ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เข้าดำเนินการก่อสร้าง ซึ่งจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้าง จะต้องดำเนินการบอกเลิกสัญญา เว้นแต่คู่สัญญาจะยินยอมเสียค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ต่อมา วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำบันทึกข้อตกลงให้ไว้กับผู้ฟ้องคดีตกลงยินยอมเสียค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้นจนกว่างานจะแล้วเสร็จ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่เข้าดำเนินการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๔๖๗๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ แจ้งบอกเลิกสัญญาต่อผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๕๑๒๙ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ รายงานปลัดกระทรวงการคลังเพื่อพิจารณาสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน ซึ่งปลัดกระทรวงการคลังพิจารณาแล้วมีคำสั่งกระทรวงการคลังที่ ๒๐๒๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน ในขณะเดียวกันผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๕๑๓๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินค่าปรับ ภายในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ และมีหนังสือ ที่ ตง ๕๑๐๐๔/๕๑๓๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้จัดการธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากันตัง เพื่อรับหลักประกันสัญญา เป็นเงิน ๒๙,๘๕๐ บาท ซึ่งธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขากันตัง ได้จ่ายเงินดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามสัญญา

/จึงต้อง...

จึงต้องชำระค่าปรับวันละ ๑,๔๙๒.๕๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๖๒ วัน รวมเป็นเงิน ๙๒,๕๓๕ บาท โดยผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิหักหลักประกันสัญญาจำนวน ๒๙,๘๕๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระค่าปรับอีก ๖๒,๖๘๕ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาล

ศาลได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบชำระเงินค่าปรับตามสัญญาจ้าง เลขที่ ๒๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗๙ บัญญัติว่า ถ้าลูกหนี้สัญญาแก่เจ้าหนี้ว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งเป็นเบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ก็ดี หรือ ไม่ชำระหนี้ให้ลูกหนี้ต้องสมควรก็ดี เมื่อลูกหนี้ผิดนัดก็ให้รับเบี้ยปรับ ถ้าการชำระหนี้อื่นจะพึงทำนั้น ได้แก่งดเว้นการอันใดอันหนึ่ง หากทำการอันนั้นฝ่าฝืนมูลหนี้เมื่อใด ก็ให้รับเบี้ยปรับเมื่อนั้น มาตรา ๓๘๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าลูกหนี้ได้สัญญาไว้ว่าจะให้เบี้ยปรับเมื่อตนไม่ชำระหนี้ เจ้าหนี้จะเรียกเอาเบี้ยปรับอันจะพึงรับนั้นแทนการชำระหนี้ก็ได้ แต่ถ้าเจ้าหนี้แสดงต่อลูกหนี้ว่า จะเรียกเอาเบี้ยปรับขณะนั้นแล้ว ก็เป็นอันขาดสิทธิเรียกร้องชำระหนี้อีกต่อไป... มาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ ในการที่จะวินิจฉัยว่าสมควรเพียงใดนั้น ท่านให้พิเคราะห์ถึงทางได้เสียของเจ้าหนี้ทุกอย่าง อันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน เมื่อได้ใช้เงินตามเบี้ยปรับแล้ว สิทธิเรียกร้องขอลดก็เป็นอันขาดไป พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น... มาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า การงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญา หรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาได้ตามจำนวนวันที่มีเหตุเกิดขึ้นจริง เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐ (๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจากพฤติการณ์อันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย (๔) เหตุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง วรรคสอง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการของงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญา หรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด มาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีเหตุบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลงต่อไปนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลงกับคู่สัญญา (๑) เหตุตามที่กฎหมายกำหนด (๒) เหตุอันเชื่อได้ว่าผู้ขายหรือผู้รับจ้างไม่สามารถส่งมอบงานหรือทำงานให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด (๓) เหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือในสัญญาหรือข้อตกลง (๔) เหตุอื่นตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๔ กำหนดว่า ในระเบียบนี้

/“หัวหน้า...

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานของรัฐ ดังต่อไปนี้ (๑)... (๓) ราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี... ข้อ ๑๘๑ กำหนดว่า กรณีที่สัญญาหรือข้อตกลงได้ครบกำหนดส่งมอบแล้ว และมีค่าปรับเกิดขึ้น ให้หน่วยงานของรัฐแจ้งการเรียกค่าปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงจากคู่สัญญาภายใน ๗ วันทำการ นับถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบ... ข้อ ๑๘๓ กำหนดว่า นอกจากการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง ตามมาตรา ๑๐๓ หากปรากฏว่าคู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงได้ และ จะต้องมีการปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น หากจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงิน ค่าพัสดุหรือค่าจ้าง ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาดำเนินการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง เว้นแต่ คู่สัญญาจะได้นิยมนยอมเสียค่าปรับให้แก่หน่วยงานของรัฐโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ให้หัวหน้า หน่วยงานของรัฐพิจารณาผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาได้เท่าที่จำเป็น ประกอบกับสัญญาเลขที่ ๒๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ข้อ ๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเริ่มทำงาน ที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถ้าผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารถทำงาน ให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาหรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนดเวลา หรือผู้ถูกฟ้องคดีทำผิดสัญญา ข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือตกเป็นผู้ล้มละลายหรือเพิกเฉย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุหรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้าง รายใหม่เข้าทำงานของผู้ถูกฟ้องคดีให้ลุล่วงไปด้วย การใช้สิทธิบอกเลิกสัญญานั้นไม่กระทบสิทธิ ของผู้ฟ้องคดีที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้ถูกฟ้องคดี วรรคสอง กำหนดให้การที่ผู้ฟ้องคดี ไม่ใช้สิทธิเลิกสัญญาดังกล่าวข้างต้นไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีพ้นจากความรับผิดตามสัญญา ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้หากผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ ในสัญญา และผู้ฟ้องคดียังมิได้บอกเลิกสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นจำนวนเงินวันละ ๑,๔๙๒.๕๐ บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงาน (ถ้ามี) ในเมื่อผู้ฟ้องคดีต้องจ้างผู้ควบคุมงานอีกต่อหนึ่งเป็นจำนวนเงินวันละ ๓๐๐ บาท นับถัดจากวันที่ ครบกำหนดเวลาแล้วเสร็จของงานตามสัญญา หรือวันที่ผู้ฟ้องคดีได้ขยายเวลาทำงานให้จนถึงวันที่ ทำงานแล้วเสร็จจริง นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดียอมให้ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายอันเกิดขึ้นจากการ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทำงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้อีกด้วย วรรคสอง กำหนดให้ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดียังมิได้บอกเลิกสัญญานั้น หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ฟ้องคดีจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและ ใช้สิทธิตามข้อ ๑๖ ก็ได้ และถ้าผู้ฟ้องคดีได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อครบกำหนดเวลา แล้วเสร็จของงานขอให้ชำระค่าปรับแล้ว ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิที่จะปรับผู้ถูกฟ้องคดีจนถึงวันบอกเลิก สัญญาได้อีกด้วย และข้อ ๑๖ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ฟ้องคดีบอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดี

/อาจทำงาน...

อาจทำงานนั้นเองหรือว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จก็ได้ ผู้ฟ้องคดีหรือผู้ที่ทำงานนั้นต่อ มีสิทธิใช้เครื่องใช้ในการก่อสร้าง สิ่งที่สร้างขึ้นชั่วคราวสำหรับงานก่อสร้าง และวัสดุต่างๆ ซึ่งเห็นว่า จะต้องสงวนเอาไว้เพื่อการปฏิบัติงานตามสัญญาตามที่เห็นสมควร วรรคสอง กำหนดให้ ในกรณีดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิริบหรือบังคับจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทั้งหมด หรือบางส่วนตามแต่จะเห็นสมควร นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหาย ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการ ทำงานนั้นต่อให้แล้วเสร็จตามสัญญา ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานเพิ่ม (ถ้ามี) ซึ่งผู้ฟ้องคดี จะหักเอาจากเงินประกันผลงานหรือจำนวนเงินใดๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้

โดยที่คดีนี้ศาลมีคำสั่งเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดทำคำให้การพร้อมทั้งพยานหลักฐาน ยื่นต่อศาลภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหมายแจ้งคำสั่งศาลโดยชอบแล้ว แต่ไม่ได้จัดทำคำให้การพร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อศาลแต่อย่างใด ซึ่งข้อ ๔๖ แห่งระเบียบของ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้ถือว่าผู้ถูกฟ้องคดียอมรับข้อเท็จจริงตามข้อหาของผู้ฟ้องคดี และให้ศาลพิจารณา พิพากษาต่อไปตามที่เห็นเป็นการยุติธรรม

คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๒๐/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๑ ระหว่างผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ว่าจ้างกับผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้าง อันเป็นสัญญาที่พิพาท ได้กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๑ และจะต้อง ทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งในการเข้าดำเนินการในส่วนของงานจ้างนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เข้าดำเนินงาน โดยผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินงาน ก่อสร้างให้แล้วเสร็จ ตามหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ และลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ ตามลำดับ แต่ผู้ถูกฟ้องคดียังคงเพิกเฉยไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงได้ มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๑ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่าค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้าง ตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีจะดำเนินการบอกเลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดี เว้นแต่ผู้ถูกฟ้องคดีจะยินยอม เสียค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มี บันทึกรับข้อตกลงให้ไว้ต่อผู้ฟ้องคดีแสดงความยินยอมเสียค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีหนังสือแจ้งเตือนและเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการ ตามสัญญา แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉยทำให้ราชการเสียหาย ประกอบกับจำนวนค่าปรับเกินร้อยละสิบ ของค่าจ้างตามสัญญาแล้ว จนเป็นเหตุอันเชื่อได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จ ตามสัญญาจ้างได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งบอกเลิก สัญญาจ้าง พร้อมแจ้งการใช้สิทธิปรับผู้ถูกฟ้องคดี นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลา ตามสัญญา (วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑) จนถึงวันบอกเลิกสัญญา (วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑) จากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าว กรณีจึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีเป็นฝ่ายกระทำผิดสัญญา เพราะเหตุที่ไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิบอกเลิกสัญญา

/กับผู้ถูกฟ้องคดี...

กับผู้ฟ้องคดีได้ ตามข้อ ๑๘๑ และข้อ ๑๘๓ ของระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของสัญญาจ้างที่พิพาท และมีสิทธิเรียกค่าปรับ ค่าเสียหาย และมีสิทธิรับหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทั้งหมดหรือบางส่วนตามแต่จะเห็นสมควร ตามมาตรา ๓๗๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ วรรคสอง ของสัญญาจ้างที่พิพาทได้

มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบชำระเงินค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพียงใด เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๑ แจ้งสงวนสิทธิการปรับตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ของสัญญาจ้างที่พิพาท เมื่อผู้ถูกฟ้องคดียังไม่เข้าดำเนินการตามสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง และสามารถคิดค่าปรับนับแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ อันเป็นวันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาตามสัญญาจ้างจนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ อันเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง แต่เมื่อผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์จะเรียกค่าปรับนับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ จนถึงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นเวลา ๖๒ วัน ค่าปรับวันละ ๑,๔๙๒.๕๐ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๙๒,๕๓๕ บาท หรือคิดเป็นค่าปรับในอัตราร้อยละ ๑๕.๕ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญา และเมื่อผู้ฟ้องคดีได้นำหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาจำนวน ๒๙,๘๕๐ บาท มาหักชำระค่าปรับส่วนหนึ่งแล้ว จึงยังคงเหลือค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกจำนวน ๖๒,๖๘๕ บาท เมื่อการใช้สิทธิปรับของผู้ฟ้องคดีมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับ ซึ่งตามมาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ ในการที่จะวินิจฉัยว่าสมควรเพียงใดนั้น ท่านให้พิเคราะห์ถึงทางได้เสียของเจ้าหนี้ทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน โดยเมื่อได้พิเคราะห์จำนวนค่าปรับโดยเปรียบเทียบกับวงเงินค่าจ้างและปริมาณงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีทำได้แล้ว เห็นว่า สัญญาจ้างที่พิพาทเป็นการจ้างโครงการก่อสร้างท่อเหลี่ยมคอนกรีตเสริมเหล็ก มีวงเงินค่าจ้างจำนวน ๕๙๗,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เข้าทำงานที่รับจ้าง ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่สามารถใช้ประโยชน์ในงานได้แต่อย่างใด อีกทั้งหลังจากครบกำหนดตามสัญญาจ้างแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำบันทึกข้อตกลงกับผู้ฟ้องคดีในการยินยอมเสียค่าปรับตามสัญญาโดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น จนกว่างานจะแล้วเสร็จ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญา มีผลทำให้กระทบต่อการจัดทำบริการสาธารณะตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีที่ต้องล่าช้าออกไปกว่าที่ควรจะเป็น และส่งผลให้ประชาชนขาดโอกาสในการใช้ประโยชน์จากการดำเนินโครงการดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีในเวลาอันสมควร ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีเรียกค่าปรับตามสัญญาจำนวน ๙๒,๕๓๕ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๕ ของวงเงินค่าจ้างตามสัญญา จึงเป็นค่าปรับที่ไม่สูงเกินส่วนแต่อย่างใด และเมื่อได้นำหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาจำนวน ๒๙,๘๕๐ บาท มาหักชำระค่าปรับส่วนหนึ่งแล้ว ยังคงเหลือค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกจำนวน ๖๒,๖๘๕ บาท

ส่วนกรณีดอกเบี้ย นั้น เห็นว่า โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว และ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ย ในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดกึ่งต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัย เหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระเงินค่าปรับภายหลังจากการหักหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาให้แก่ ผู้ฟ้องคดีอีกจำนวน ๖๒,๖๘๕ บาท และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับดังกล่าวภายในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวนดังกล่าวตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ อันเป็นวันถัดจาก ครบกำหนดเวลาที่ผู้ฟ้องคดีระบุให้ผู้ถูกฟ้องคดีนำเงินค่าปรับส่วนที่เหลือมาชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี และโดยที่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลได้มีการประกาศพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งมาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้ โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันขัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี อัตราตามวรรคหนึ่ง อาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปี ให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคาร พาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้นให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลา ผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียก ดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไป ตามนั้น มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลา ก่อนที่ พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ” และมาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัด ที่ถึงกำหนดชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ย ผิดนัดในระหว่างช่วงเวลา ก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น โดยผลบังคับของ พระราชกำหนดดังกล่าว ดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ อันเป็นวันที่พระราชกำหนดดังกล่าวใช้บังคับเป็นต้นไป ต้องคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี

/หรือ...

หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๒,๖๘๕ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๒ จนถึงวันฟ้องคดี วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นเวลา ๑,๐๔๔ วัน คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๘,๙๕๖.๒๒ บาท รวมเงินค่าปรับและดอกเบี้ยคิดเป็นเงินจำนวน ๗๑,๖๔๑.๒๒ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี

พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๗๑,๖๔๑.๒๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๒,๖๘๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ชำระให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนแห่งการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นายอนนต์ ทองสัมฤทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสงขลา

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นางสมพร ถาวรวิริยะนันท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสงขลา

นายวรสิทธิ์ ตั้งสถิตพร
ตุลาการศาลปกครองสงขลา

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายตระหง่าน เกียรติศิริโรจน์

